

FTM-Mission

EVANGELIUM ÄR FRÄLSNING TILL MÄNNISKOR

Guds frid!

Tranås den 9 april 2010

Tänk vad tiden går fort. Nu är vi redan framme i april månad. Som inledning vill jag med Paulus ord från 1 Korintierbrevet 15 inleda denna månads nyhetsbrev. Paulus skriver: "Bröder, jag vill påminna er om evangeliet som jag förkunnade, som ni också tog emot, på vars grund ni nu står och genom vilket ni blir räddade". Vi kommer återkomma till denna bibeltext längre fram.

När du tar del av detta brev befinner jag mig i Rumänien sedan några dagar tillbaka. Efter denna stränga vinter skall det bli skönt att få möta våren under några dagar, jag har nämligen hört att den kommit betydligt längre på dessa breddgrader. Sen skall det naturligtvis bli intressant att få dela gemenskapen med våra vänner. Då Evelina kommer med och skall ägna sig åt sitt fotoprojekt kommer vi bland annat att genom Löttenas Barn få göra intressanta och givande besök i några romska familjer som får hjälp av organisationen. Vi kommer spendera tid på deras centra och hjälpa dem i deras arbete. Känns viktigt och betydelsefullt att få göra en insats, om än mycket kortvarig. Dan har också skickat med en liten hälsning i detta nyhetsbrev. Sen kommer vi också besöka Caminul Felix med allt vad det innebär. En resa till Timisoara är också inbokad för att besöka proteskliniken där. FTM-Mission har ju bidragit med pengar till de nya avloppspumparna. Läs Jacos tack som finns bilagt detta nyhetsbrev. Det blir också under söndagen mötesbesök. Ja, jag är säker på att våra dagar kommer att fyllas med olika aktiviteter. Naturligtvis kommer vi också besöka Bibelskolan. Vid hemkomsten återkommer jag med en mer utförlig reseberättelse.

Som sagt, våren har nu gjort sina första trevande försök. I skrivande stund har vi sol och dryga 10 grader utanför fönstret. Vi har nu en fantasisk tid framför oss; en tid då livet kommer åter. Varje år blir det påtagligt och verkligt levande eftersom det så stark påminner om Bibelns påskbudskap. Det Bibeln talar om blir så levande när naturen åter väcks till liv. Eftersom

vi precis firat påsk blir detta än mer påtagligt. Påskens budskap berör våra liv på flera olika plan. Jesu försoningsverk berör våra liv som inget annat förmår göra. Det handlar om pånyttfödelse och liv, om uppståndelse och förnyelse i våra liv. I detta månadsbrev skulle jag därför vilja dröja kvar vid och dela några tankar omkring påskens budskap.

Men först, innan vi tillsammans delar Guds ord, vill vi rikta ett tack till er alla för de gåvor vi fått ta emot denna månad. Din insats betyder mycket. Beträffande pastorskonferensen ser vi nu att vi börjar närma oss det budgeterade mål som är satt. I nuläget fattas det ca 6000 kronor för att vi skall nå detta mål. Det känns bra att vi snart är i hamn. Vi känner förtröstan över att den återstående delen också ordnar sig. Det återstår ännu lite tid så vi har tro för att vi kommer nå detta mål. Gud är god och han har omsorg om sitt verk. Tack för din medverkan så här långt.

Till minne av mig

Inget av det följande är egentligen någon nyhet för oss. Många av oss är väl förtrogna med påskens budskap och har genom bibelläsning, undervisning och predikan tagit del av den många gånger. Men det fantastiska är att varje gång vi tar del av den blir vi välsignade av dess budskap. Vi behöver bli påmindra om påskan och dess budskap och låta den få beröra våra liv under hela året. Den som regelbundet delar Herrens måltid påminns om och upplever också på ett fysiskt och därmed påtagligt sätt innebörden i Jesu försoningsdöd. Alla är vi väl förtrogna med instiftelseorden: *"Den natt då Han blev förrådd, tog Han ett bröd, tackade, bröt det och gav åt lärjungarna och sade: 'Tag och ät. Detta är min kropp, som blir utgiven för er. Gör detta till min åminnelse.'* Likaså tog han kalken, tackade och gav åt lärjungarna och sade: *'Drick av den alla. Denna kalk är det nya förbundet genom mitt blod, som blir utgjutet för många, till syndernas förlåtelse. Så ofta ni dricker av den, gör det till min*

Alla är vi ett i Kristus Je- sus, bröder och systrar vunna genom lammets blod

åminnelse.” 1 Kor. 11:23-25. Påskens budskap om syndernas förlåtelse till ett evigt liv påminns vi om vid varje tillfälle vi delar Herrens måltid. Genom att bryta brödet och skifta kalken blir det levandegjort för oss också idag. Det är vid denna måltid som Jesu försoning blir en levande verklighet i våra liv – varje gång.

När man läser i Lukas evangelium om stunden då Jesus kom att för sista gången, innan sin förestående död, möta samtliga lärjungar för att dela det som kom att bli den sista måltiden, verkar Jesus ha sett fram emot detta tillfälle. I den 14 versen i kapitel 22 läser vi: *”Hur har jag inte längtat efter att få äta denna påskmåltid med er, innan mitt lidande börjar.”* Detta är naturligtvis svårt att förstå, men för Jesus var denna stund speciell. Jesus var nu omgärdad av de personer som kommit att betyda allra mest för honom under de tre år han delar deras gemenskap. Han visste att de inte skulle komma att mötas på detta sätt förrän efter sin uppståndelse och då skulle de inte känna igen honom. Så man förstår att denna händelse hade stor betydelse för Jesus. För oss och alla troende som levt innan oss är den av oerhörd betydelse det som nu kommer ske. I nattvarden finner vi upprättelse och läkedom, förlåtelse och nåd, barmhärtighet och medlidande. I och genom Kristi sår har vi fått oss till del hela Kristi fullhet. Alla är vi ett i Kristus Jesus, bröder och systrar vunna genom lammets blod. Hur ljuvligt och trösterikt är det inte att veta detta.

Det viktigaste

I 1 Korintierbrevet 15 skriver Paulus följande: *”Jag meddelade er det allra viktigaste, vad jag själv tagit emot; att Kristus dog för våra synder enligt Skrifterna, att han blev begravd, att han uppstod på tredje dagen i enligt med Skrifterna och att han visade sig för Kefas och sedan för de tolv.”* (Sv. FB)

Paulus skriver att han lät meddela det *allra viktigaste* och det var vad han själv tagit emot. Bibelns budskap har sin styrka i det faktum att vi delar det vi själva fått uppleva. Det är det som är evangeliets styrka; dess vittnen och dess martyrer. De som med egna ögon sett och fått uppleva evangeliets kraft. Men det är också som Paulus fortsätter att skriva. Till det viktigaste hör också Jesu död och hans uppståndelse. Likaså det oerhörda att Jesus förmår förlåta synder. Att vi, var och en av oss, har fått våra synder förlåtna är någonting oerhört. Nu lever vi inte längre för oss själva. Vi har alla mött Jesus som förvandlat våra liv. För somliga på ett mer dramatiskt sätt, för andra handlar det om att under merparten av ett helt liv fått vara bevarad i tron. Att Kristus dött för våra synder, för att på tredje dagen uppstå, och därigenom ge oss ett evigt liv är evangeliets absoluta mittpunkt. Han är i sanning världens frälsare och därmed också syndarens vän. Detta är det allra viktigaste!

Getsemane - en prövningens plats

De händelser som utspelar sig i Getsemane handlar i stor utsträckning om bön och att vara uthållig i bönen, men också om den kamp som delas av alla troende. För Jesus var den naturligtvis speciell eftersom den handlade om hans förestående död. Jesus söker sig bort för att, tillsammans Petrus, Jakob och Johannes vara ensam i bön. Han uppmanar resten av lärjungarna att förenas med honom i bön där de satt ett stycke längre bort. Men sorgtyngda och trötta orkar de inte, utan somnar ifrån sitt uppdrag. Är det inte underbart att se det sant mänskliga i denna händelse? Vi blir, precis som lärjungarna trötta, vi faller ibland, misslyckas i våra förutsatser. Men det viktiga då, är att vi inte förblir liggande utan fattar tag i Jesu utsträckta hand, reser oss upp och fortsätter vår vandring. Vi ser också att till stöd och hjälp i denna för Jesus svåra kamp, uppenbarar sig en Herrens ängel. Precis som för Jesus finns det stunder då vi behöver uppmuntras. Bibeln är en källa, rik på vägledning, hjälp och tröst. När vi utsätts för

prövning av olika sak är det gott att veta att också vi har ett stöd från den himmelska världen. I den kamp vi i bland upplever, står vi inte ensamma, eftersom Jesus tagit också denna prövning på sig. Han övergavs, utlämnades och övergavs i vårt ställe. Därför känner Jesus med oss, han vet vad det innebär att prövas. Det gör inte alltid vår kamp och strid lättare, men det är en oerhörd skillnad att kämpa den utan hans hjälp och stöd.

Ett fullkomligt evigt offer

Jesu offerdöd gäller för alla människor i och genom alla tider. I Hebréerbrevet 7 kan vi läsa om Jesu översteprästeliga tjänst. I den 23 versen läser vi följande: *"Vidare har alla de andra prästerna blivit fler och fler därför att döden satte en gräns för deras tjänst. Men eftersom han [Jesus] är till i evighet behåller han alltid sitt prästämbete. Så att han också nu och för all framtid räddar dem som nalkas Gud genom honom, eftersom han alltid lever och kan vädja för dem"*. Människans förmåga är begränsad och ändlig. Människan förmår inte frälsa sig själv. Men Guds räddningsplan har genom tidens gång alltid funnits. Gud har i kärlek till människan låtit ställa fram ett felfritt offer, utan synd och fläck för vår räddning och frälsning. Jesus blev vår räddning!

Genom sin död på korset fullkomnades den väg människan nu erbjuds. Genom Jesu död har vi fått liv. Det är också vetekornets lag. I bibeltexten vi just läst finner vi löftet om att Gud alltid närmar sig den som söker honom. Med orden "nu och för all framtid" ser vi att löftet

Gud givit är evigt. Ett förbund som ligger fast, ett evigt löfte om frälsning och upprättelse. I Romarbrevets femte kapitel och åttonde vers läser vi följande. *"Men Gud bevisar sin kärlek till oss genom att Kristus dog för oss medan vi ännu var syndare."* Genom tron på Jesus som världens frälsare har Gud låtit bevisa sin kärlek till oss. Han gjorde det medan vi ännu var syndare. Gud behöver inte bevisa något ytterligare, allt ligger blottlagt i det att Jesus lät offra sig för vår skull. Så frågan är vad ytterligare bevis människan behöver för att komma till tro? Den kärlek Gud visat människan genom Jesu offerdöd är mer än tillräcklig som bevis för Guds kärlek till oss. Gud har älskat oss först, långt innan vi kunnat besvara denna kärlek tillbaka. Jesu död fullbordade frälsningen för vår skull. Försonade oss med den himmelska världen. Vi är friköpta, återlösta och för evigt Guds tillhörighet. Ingenting kan rycka oss ur Guds hand. Det är ett löfte att lita till i livets alla skiften.

Påskdagen – uppståndelse och liv i överflöd

Påskdagen är i sanning en glädjens dag. Jesus är uppstånden! dödens udd är bruten. Liv har segrat över död. Nu öppnas en ny väg för människan. Paulus fortsätter i 1 Korintierbrevet 15 att skriva följande: *"Om det inte finns någon uppståndelse från de döda, har heller inte Kristus uppstått. Men om Kristus inte uppstått, ja, då är vår förkunnelse tom och tom är också er tro... Men nu har Kristus uppstått från de döda, som den förste av de*

Den kärlek Gud visat människan genom Jesu offerdöd är mer än tillräcklig som bevis för Guds kärlek till oss

avlidna." Men nu har Kristus uppstått, skriver Paulus. Jesus visades sig för inte mindre än femhundra vittnen. Sedan för Kefas, Jakob och sedan för apostlarna. Allra sist visade sig Kristus för mig skriver Paulus. Denna sky av vittnen talar alla med en och samma tunga; att Kristus har uppstått! Det är med tacksamhet för det Jesus gjort, vi idag kan fira påsk.

Nödvändigheten av en påsk och en pingst

Påskan och pingsten utgör tillsammans de två händelser i den kristna historien som gör det kristna livet unikt. I kristna sammanhang, då inte minst i den karismatiska rörelsen, betonas starkt nödvändigheten av att få uppleva pingstens under. Andedopet är viktig och betydelsefull för det kristna livet. På samma sätt som dopet i vatten gör oss till nya skapelser, fördjupar och breddar andedopet det kristna livet. Det är andedopet, som i det långa loppet, gör vårt kristna liv trovärdigt och sant. Men en förutsättning för andedopet är att vi får ett möte med Gud. Frälsningen till ett liv i Kristus har sin grund i det som skedde på Golgata kulle. Det var där historien tog en ny vändning. Det var där som Guds barmhärtighet emot oss, genom Jesu död och lidande, gör nåden till en dyrköpt gåva. Den nåd Jesus ger är ingen billig nåd, den som önskar uppleva den får betala med sitt eget liv. Jesus säger: *"Den som vill finna sitt liv måste för min skull förlora det."* Paulus fortsätter med orden: *"Nu lever inte längre jag utan Kristus lever i mig"* vittnar om denna nya födelse. Att förlora sitt liv för att sedan få det tillbaka, så mycket rikare, så mycket djupare är en av trons hemligheter. En påsk vi nyss firat fyller våra hjärtan med tacksamhet för det Jesus Kristus gjort.

Några tack

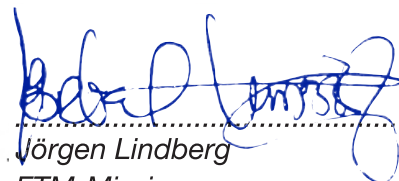
I detta nyhetsbrev finner du några tack från ett par av de organisationer vi regelbundet stödjer. Det är alltid roligt att få förmedla dessa tack vidare till er som så troget står med oss i arbetet. För oss är det av stor betydelse att vi från vår sida också kan förmedla både vårt tack men också tack från de som i slutändan får del av hjälpen. Tag del av tackhälsningarna både från Theranovakliniken och från Löftenas Barn och gläds med oss över vad Gud förmår.

Resan till Moldavien

Som vi tidigare skrivit om planerar vi genomföra resan till Moldavien. De preliminära datumen för resan är nu bestämda till den 2-9 juni. Under min vistelse i Rumänien nu i april kommer vi att planera resan mer i detalj. Planen är att tillsammans med Borgmästaren i Oradea, samt några tjänstemän från Socialdepartementet och min gode vän pastor Jolta samt en tolk genomföra denna resa. Resan går till det i Europa fattigaste landet. För FTM-Mission innebär den här resan också att vi ser oss om efter möjligheten att påbörja nya missionsinsatser i ett för oss helt nytt land. Det är alltså början till ett pionjärbete som eventuellt tar sin början i och med denna resa. Vi vill redan nu uppmana er till förbön för den förestående resan. Att alla bitar faller på plats och att de dörrar som måste öppnas också ställs öppna. Tack för din delaktighet.

Avslutning

Tack för att du tagit dig tid att läsa ännu ett nyhetsbrev. I det kommande brevet kommer jag att skriva något om vår resa. Kanske kommer också Evelina att dela några tankar. Än en gång tack för vad du gör för missionen. Med vetskap om att jag skrivit det igen, och kan framstå som lite tjatig, vill vi att du skall veta att det betyder mycket. Om det finns bönebehov är du alltid välkommen att ringa eller på annat sätt meddela dig med oss. På återhörande om en månad.

Jörgen Lindberg
FTM-Mission